

onverzoenlijke standpunt door de Leidsche faculteit ingenomen, meent ispreker, op grond van de door prof. VAN LEEUWEN in het archief der geneeskundige faculteit te Utrecht gevonden briefwisseling, te mogen besluiten, dat de Utrechtsche opvatting juist is geweest.

Ten slotte hield VAN GILS ons aangenaam bezig met een vlotte en geestige voordracht over: *Wetenschap en beeldspraak*.

Het valt moeilijk van deze voordracht, begonnen met een reeks tot een betoog aaneengeschakelde, beeldende uitdrukkingen, aan de geneeskunde of natuurwetenschappen ontleend, een overzicht te schrijven, waarin recht gedaan wordt aan de belezenheid van den schrijver en zijn vaardigheid de verborgen schatten onzer taal aan het licht te brengen.

In de algemeene spreektaal leeft een deel onzer wetenschap van ouderen of jongeren oorsprong voort, al hebben die uitdrukkingen, die zich oorspronkelijk in een kring van zekere distinctie thuis gevoelden, haar eischen wat laten vallen. Wat zij aan waardigheid inboetten, hebben zij echter aan lenigheid en geest gewonnen en wij zijn verrast, wanneer wij zien, met welk een vlotheid en gemak zij zich aanpassen aan een omgeving, in aard en opvattingen volkomen verschillend van den kring, waarin zij zich tot nog toe bewogen. Dit contrast tusschen hun oorspronkelijke waarde en beteekenis en hun huiselijke toepassing heeft meestal een comisch effect, totdat de onverwachte beeldspraak door veelvuldig gebruik haar verrassende werking verliest en zich in de spreektaal volkomen heeft ingeburgerd.

Voor een deel blijven uitdrukkingen en vergelijkingen, aan de geneeskunst ontleend, op een hooger niveau, wanneer zij, in dicht en on dicht, aan de woorden van schrijver of spreker beeldende kracht geven. Van nog hooger orde wordt de beeldspraak, wanneer het spel van woorden wordt verlaten en de schrijver verband legt tusschen de feiten der wetenschap en het betoog, dat hij zijn lezers voorlegt. Hier eischt de toepassing kennis, inzicht en toewijding en kan het beeld de drager van de diepste gedachten worden.

Met tal van voorbeelden uit ouden en nieuwen tijd toegelicht, vormde deze geestige voordracht een waardig slot dezer bijeenkomst.

Daar niemand meer het woord verlangde, sloot de voorzitter hierop de vergadering, die gevolgd werd door een gezelligen maaltijd, waaraan, behalve een dozijn der leden, ook enkele dames deelnamen.

M. A. VAN ANDEL.

INGEZONDEN.

AANVULLING DER BIBLIOTHEEK VAN HET „INSTITUUT VOOR GESCHIEDENIS DER GENEES-, NATUUR- EN WISKUNDE”.

De bibliothecaris van het „Instituut voor geschiedenis der genees-, natuur- en wiskunde” te Leiden, zou het zeer op prijs stellen, wanneer van de volgende tijdschriften aanvulling ter completeering kan geschieden:

Janus: jrg. 5 (1900) afl. 12

jrg. 7.

jrg. 13 tot en met jrg. 18.

jrg. 31 (1927) afl. 12.

jrg. 33 (1929) afl. 5—12.

jrg. 34 en 35.

Medisch Weekblad: jrg. 1 en 2 (1894/95 en 1895/96).

jrg. 27 tot en met jrg. 31.

Geneeskundige courant: alles.

Album der natuur: jrg. 1888 tot en met 1909.

Klassiker der Medizijn: bd. 22.

Geneeskundig jaarboekje: alleen de 2de deelen vóór 1904 en 1905.

Zendingen gaarne aan het adres van het Instituut. Acad. Ziekenhuis, Boerhaavekwartier, Leiden, of aan ondergeteekende, Stationsweg 25, Leiden.

J. E. KROON.